

Entrevista: Marie Balmary La psicoanalista francesa publica el seu diàleg amb un monjo catòlic per acabar descobrint respostes possibles a les grans preguntes

“El que més m’interessa és que la gent es parli”

Ada Castells
BARCELONA

Marie Balmary és una psicoanalista poc habitual. Ja en l'època d'estudiant, als setanta, la Sorbona li va rebutjar la tesi, en què proposava una nova interpretació del mite d'Èdip, i des d'aleshores la relectura dels grans puntals de la nostra cultura ha sigut el seu camp de batalla. No s'hi ha posat per poc: la seva feina se centra a rellegir la Bíblia des d'una òptica despulada de prejudicis, uns prejudicis que ella ha detectat tant entre els seus companys psicoanalistes, que segueixen les consignes antireligioses de Freud, com entre els creients que no tenen la gosadia d'anar directes a la font. Per reflexionar sobre la necessitat de recuperar un missatge actual en les Escriptures, Balmary ha escrit *El monjo i la psicoanalista*, que ara li acaba de traduir Andreu Trilla per a l'editorial Fragmenta. El llibre es basa en un diàleg entre un monjo catòlic amb les orelles ben obertes i una psicoanalista jueva amb necessitat de trobar sentit a la vida i, sobretot, a la mort.

Vostè prové de tradició catòlica, però la seva 'alter ego' és jueva, per què?

El llibre va ser per recordar-me d'una trobada que vaig mante-

Marie Balmary recomana llegir la Bíblia sense consignes contaminants ■ FRANCESC MELCION

nir amb un monjo que era el germà de Lacan. Tot i que partia d'un fet real, necessitava crear certa distància i com que tinc molts col·legues jueus vaig pensar que la seva òptica també m'aniria bé per revisar els fonaments de les meves arrels cristianes.

Què ha significat per a vostè escriure aquest llibre, en el fons tan confessional?

Amb aquest llibre he arribat al Déu que dona el dret a la paraula; aquest és el que m'interessa. No té res a veure amb el que m'havien presentat de petita, a través de la religió. Quan ets petit creus d'una manera natural perquè forma part del creixement dels éssers humans, però això no deixa de ser una actitud idòlatra. Rellegir la Bíblia d'una manera lliure m'ha obert a una nova dimensió.

Què aprèn la seva psicoanalista, després de parlar amb el monjo?
Ella es qüestiona el sentit de la vida i pensa que cap idea del cel és interessant. Gràcies a la conversa ella és capaç d'obrir la ment al misteri.

¿I a l'inrevés, què aprèn el monjo d'ella?
Ell ha tingut una experiència de psicoanàlisi no gaire gratificant, però amb ella aprèn que hi ha

professionals que acullen l'altre no només amb una actitud científica sinó que exerceixen un veritable acompanyament.

Al seu llibre hi ha una crítica a la nostra manera de viure accelerada i individualista. Què hauríem de canviar?

Hi ha gent, com els polítics, que ja s'ocupen de la col·lectivitat, però crec que tots, un per un, hi podem fer alguna cosa. El que a mi m'interessa és que la gent es parli. Quan els meus dos personatges es troben hi ha una veritable trobada, sense prejudicis, sense pors. Per a ells és una festa retrobar-se en els valors. Tots nosaltres vivim molt a l'exterior, però ells descobreixen un viatge cap a l'interior.

Com els romàntics.

Sí, però ells no el fan d'una manera solitària com els artistes, sinó que hi reconeixen l'altre. Només passant per l'altre poden trobar alguna cosa més enllà d'ells mateixos. És la gran pregunta que fa Crist: "On ets?".

¿Vivim en una societat molt informada i mal comunicada?

Llegir junts textos com la Bíblia brinda una nova qualitat presencial. Cal silenci, atenció, i l'atenció en l'altre és molt preciosa. És una actitud oposada al fonamentalisme. ■

Mor el 'cinquè' dels Beatles

Neil Aspinall va fer de xòfer del grup i va acabar de cap de la seva discogràfica

Redacció
LONDRES

Els *exbeatles* Paul McCartney i Ringo Starr van informar ahir de la mort de Neil Aspinall, a Nova York, als 66 anys. Aspinall havia seguit la trajectòria del grup des dels seus inicis a Liverpool i els havia fet de guardaespalles i xòfer, fins que van assolir la fama, i ell va passar a ser el represen-

tant i marmessor. El 1968 va entrar com a gestor d'Apple Corps i més endavant va ser nomenat cap. Des d'aquest nou paper va editar *Beatles Anthology i Beatles One* i, malgrat els seus escassos dots musicals, va arribar a participar en els cors del mític *Yellow submarine*.

A la nota de condol emesa pels membres dels Beatles vius, també s'hi han sumat les vídues Yoko Ono i Olivia Harrison. Tots ells han elogiat la feina d'un home que "deixa un llegat de gran vàlua per a les generacions futures". ■

NEGOCIO DE FINANZAS E INVERSIONES II, S.A. (Sociedad Unipersonal)

En compliment del que disposa l'article 150 de la Llei de Societats Anònimes, es fa constar que l'Accionista Únic de la Compañía ha acordat, en l'exercici de les competències de Junta General, en el domicili social, en data 13 de març de 2008, el canvi de denominació social de "NEGOCIO DE FINANZAS E INVERSIONES II, S.A." (Sociedad Unipersonal) pel de "DIGEC TERMINI 62, S.A." (Sociedad Unipersonal), i modificar l'article 1r dels Estatuts Socials.

Barcelona, 13 de març de 2008.
Sr. Xavier Mallafre Cruañas,
administrador únic

NEGOCIO DE FINANZAS E INVERSIONES II, S.A. (Sociedad Unipersonal)

Trasllat de domicili social
De conformitat amb el que preveu l'article 150 de la Llei de Societats Anònimes, es fa públic que en data 13 de març de 2008 l'Administrador Únic de la Societat va decidir traslladar el domicili de la Societat, fins a aquesta data situat a Barcelona, carrer Peu de la Creu, 4, baixos, al carrer Josep Pla, 95, de Barcelona, i modificar, en conseqüència, l'article 4t dels seus Estatuts Socials.

Barcelona, 13 de març de 2008
Sr. Xavier Mallafre Cruañas,
Administrador Únic de la Societat

teatre lliure

ESTRENA 26 DE MARÇ

dijous i dissabtes
subtítols en castellà
i anglès a partir
del 3 d'abril

**YVONNE,
PRINCESA DE BORGONYA**

de WITOLD GOMBROWICZ
direcció JOAN OLLÉ

CATALUNYA RÀDIO 3 el Periódico www.teatrelliure.com